

Havnarfólk arbeiða á skrivstovu og bygdarfólk liva av fiskivinnu

Bara 18% av øllum inntøkum í Suðurstreymoy verða forvunnar við kropsligum arbeiði og yvir 80% verða forvunnar í tænastruvinnuni. Úti um landið er støðan tann beint øvugta

ÁKI BERTHOLDSEN

Í Suðurstreymoy arbeiða nógv tey flestu í tænastruvinnuni. Men úti á bygd arbeiða nógv tey flestu í fiskivinnuni. Hetta er ein niðurstøða av kanningini, sum fyra næmingar á studentaskúlanum í Suðuroy hava gjørt sum eitt lið í útbúgv-ingini. Tey fyra, Rakul Vang, Debora Hjelm, Elin Mortensen og Rúni Nielsen, hava gjørt eina kanning, har tey hava samanborið ymisk viðurskifti í fyra ymsum landspørtum í Føroyum.

Í blaðnum í gjár greiddu vit frá, hvussu greifling mun, kanningin visti, er ímillum inntøknar hjá teimum, sum búgva í Suðurstreymoy og teimum, sum búgva úti um landið.

Eitt nú er miðalinntøkan fyri hvørt fólk triggjar ferðir so høg í Suðurstreymoy, sum hon er í Suðuroynni.

Men kanningin vísir eisini, at tað er rættiliga avgerandi munur, hvussu fólk úti á bygd og hvussu fólk í Suðurstreymoy forvinna sínar inntøkur. Høvuðsmunurin er, at í Suðurstreymoy er tað bara ein heilt lítil partur av fólkinum, sum arbeiðir í fiskivinnuni, ella í framleiðsluvinnuni annars, tí nógv tey flestu arbeiða í tænastruvinnuni. Úti um landið er støðan tann beint øvugta, tí har verða tær flestu inntøknar forvunnar í fiskivinnuni. Men hartil sæst eisini á hagtalstilfarinum, sum næmingar hava savnað saman, at tað henda rættiliga stórar broytingar úti um landið ímeðan støðan lítið og onki broytist í Suðurstreymoy. Eitt nú eru inntøknar í tænastruvinnuni í Suðuroynni heilt nógv minkaðar seinastu fimm árin.

Annars vísa talvurnar, at tey ymsu útjæðarøkini hava tað felags, at tey øll missa tænastruvinnu, men at fiskivinnan veksur. Kanningin hjá teimum fyra studentalæningum í Suðuroy vísir, at í høvuðsheitinum er allur vøkstur í útjæðarøkjunum í fiskivinnuni og tá

í %	1994	1995	1996	1997	1998
1. vinna	31.9	36.9	41	40.9	44.2
2. vinna	27.3	21.3	33.4	26.8	23.1
3. vinna	40.8	42.1	25.6	36	29.4
Ótilskilað	0.1	0.1	0	1.8	1.1

Talva 1: Hendan talvan vísir, hvussu inntøkan hjá suðuroyingum er bytt sundur ímillum teir ymsu vinnubólkarnar. Sum tað sæst henda rættiliga stórar broytingar. Í 1. vinnuni broytist prosentparturin frá 31,9% av samlaðu inntøkunum í 1994 til 44,2% í 1998. Vøxturin er at kalla stóðugur hvørt ár. Í teimum vinnugreinum, sum koma undir 2. vinnu, henda stórar broytingar. Tey fyrstu árin lækka inntøknar í prosentum úr 27,3% í 1994, niður í 21,3% í 1995, men í 1996 fer tað heilt fitt uppeftir aftur, uppá 33,4%. Síðani fella inntøknar um 5% um árið, niður á 23,1% í 1998. Hvat 3. vinnunum -tænastruvinnunum-viðvikar eru eisini stórbroytingar hendar í Suðuroynni, tí í 1994 til 1995 vóru yvir 40% av samlaðu inntøkunum í Suðuroynni úr tænastruvinnuni. Men í 1996 fellur tað heilt niður á 25,6%. Síðani er tað kvinkað eitt lítið sindur uppeftir aftur. Men samanlagt eru inntøknar í Suðuroynni av tænastruvinnunum nógv fálnar tey fimm árin frá 1994 til 1998, frá 40,8%, niður í 29,4%. Samanlagt kann sigast, at einasti vøkstur í Suðuroynni er í 1. vinnuni, tvs av fiskiskapi

í %	1994	1995	1996	1997	1998
1. vinna	9.6	8.5	9.1	9.1	7.2
2. vinna	9.2	16.9	16.2	16.5	11.3
3. vinna	81.2	75.5	70.5	68.9	81.1
Ótilskilað	0.0	2.1	4.2	5.6	0.4

Talva 2: henda talvan vísir, hvussu inntøknar í Suðurstreymoy eru byttar sundur ímillum teir ymsu vinnubólkarnar. Tað henda ikki tær stóru broytingarnar, men inntøknar av fiskiskapi fella og inntøknar á tænastruvinnuni eru komnar upp aftur á sama støðið sum í 1994. Í 1. vinnunum vinnunum eru broytingarnar ikki stórar, bara nøkur frá prosent. Men tað sæst, at fiskivinnan vikin í Suðurstreymoy, tí í 1994 vóru 9,6% av lónarútgjaldingunum í Suðurstreymoy av fiskiskapi og landbúnaði, men í 1998 var tað fallið niður á 7,2%. Hinvegin er aðrar framleiðandi vinnur styrknaðar eitt sindur t.d. bygging, smiðjur og skipasmíð, tvs tað, sum kemur undir 2. vinnur. Tær eru hækkaðar frá 9,2% í 1994, upp í 11,3% í 1998. Men størstu broytingar eru hendar í tænastruvinnunin, tí í 1994 vóru 81,2% av lónarútgjaldingunum í Suðurstreymoy í tænastruvinnuni, men bæði í 1995, 1996 og í 1997 fullu inntøknar prosentvis, heilt niður á 68,9% í 1997. Í fjør er tó hent eitt veruligt skarvslop aftur, tí tá komu tænastruvinnurnar heilt upaftur á yvir 80% av samlaðu lónarútgjaldingunum í Suðurstreymoy. Gongdin er tann beint øvugta av henni í útjæðarunum, tí í Suðurstreymoy flytast inntøknar frá fiskivinnuni, yvir í tænastruvinnurnar, hóast broytingarnar ikki eru so stórar samanlagt.

í %	1994	1995	1996	1997	1998
1. vinna	33.2	36.0	37.0	38.5	41.8
2. vinna	36.0	35.7	35.5	33.9	30.4
3. vinna	30.7	28.2	27.4	27.3	27.3
Ótilskilað	0.1	0.1	0.1	0.3	0.4

Talva 3: Henda talvan vísir býtið í Megineysturoy. Tað fyrsta árið eru inntøknar hampiliga javnt byttar ímillum tær ymsu vinnugreinirnar, men munurin veksur hvørt ár og í 1998 eru inntøknar av fiskivinnu og aðrari framleiðslu vaksnar nokk so fitt, men inntøknar av tænastruvinnuni eru nógv fálnar. Annars er gongdin í Megineysturoy lík teirri í hinum útjæðaraplássunum, sum kanningin fevnir um. Inntøknar av fiskivinnuni veksu stútt í prosentum av samlaðu lónarútgjaldingunum, í 1994 vóru tær 33,2% og í 1998 vóru tær 41,8% av samlaðu lónarútgjaldingunum. Hinvegin fella inntøknar í prosentum av fiskiindnaði og aðrari framleiðslu úr 36% í 1994, niður í 30,4% í 1998. Haraftur fella tænastruvinnurnar eisini, men ikki so nógv sum í Suðuroy, tær vóru 30,7% av samlaðu lónarútgjaldingunum í 1994 og 27,3% í 1998. Yvirhøvur sæst, at lónarútgjaldingarnar flytast úr 2. og 3. vinnu, yvir í 1. vinnu og tað er sama mynstur sum í hinum útjæðarunum.

	1994	1995	1996	1997	1998
1. Vinna	37.0	36.8	40.7	41.8	44.7
2. Vinna	22.8	23.9	22.4	20.8	19.4
3. Vinna	40.0	39.1	36.8	36.0	35.0
Ótilskilað	0.1	0.2	0.1	1.4	0.9

Talva 4: Henda talvan vísir, hvussu inntøknar í Norðoyggjum eru byttar sundur ímillum tær ymsu vinnugreinarnar. Eisini her sæst, at í 1994 er ikki so stórir munur ímillum inntøknar av fiskiskapi og tænastruvinnuni, men at munurin veksur fram til 1998. Gongdin her er tann sama sum í Suðuroynni og Megineysturoy, at inntøknar verða fluttar úr tænastruvinnuni, yvir í fiskivinnuna. Í Norðoyggjum vóru 37% av lónarútgjaldingunum í fiskivinnuni og øðrum 1. vinnunum í 1994, men í 1998 eru prosentparturin komin upp á 44,7%. Í 2. vinnunum er eisini ein minking, úr 22,8% í 1994, niður í 19,4% í 1998. Tilsvandi broyting er í tænastruvinnuni, sum minkaði úr 40% av samlaðu lónarútgjaldingunum í 1994, niður í 35% í 1998. Eisini í Norðoyggjum sæst sostatt, at inntøkur verða fluttar úr tænastruvinnuni og 2. vinnunum, yvir í 1. vinnuni og tað er, eins og í hinum útjæðarunum, vøkstrinum í fiskivinnuni fyri at takka.

Viðmerkingar til talvurnar

Beint aðrenn blaðið fór til prentingar í gjár, ringdi Hans Pauli Strøm, hagfrøðingur á Hagstovu Føroya og gjørdi vant við, at kanningin hjá studentaskúlanum í Suðuroynni er eitt sindur misvisandi, um ikki nøkur

fyrivarni verða tikin.

Tað eru í sambandi við lónarútgjaldingarnar í teimum ymsu pørtunum í landinunum í blaðnum í gjár, og hvørjum vinnunum fólk í ymsum pørtum í landinum arbeiða í (greinin omanfyri),

at hagfrøðingurin hevur nøkur fyrivarni.

Hann sigur lónarútgjaldingarnar eru ikki skrásettir, har lóntakarinn býr, men, har arbeiðsgevarin er skrásettur.

Tvs, at allar lórnir til allar lærarar í Føroyum, poli-

tistar, øll hjá toll & skatt, hjá almennastovuni, landsverkfrøðingunum, SEV o.s.fr., skrásettir í Havn, sama hvar í landinum lóntakarinn annars býr.

Av tí sama skulu skulu upplýsingarnir um, at mið-

mest av fiskiskapi. Hinvegin er vøxturin í Suðurstreymoy í tænastruvinnuni. Tó sæst, at bæði í Megineysturoy og í Norðoyggjum, hevur tænastruvinnan at kalla varðveitt sín týðning, tó at hon er fallin eitt sindur. Harafturímóti er týðningurin av tænastruvinnuni heilt nógv fallin í Suðuroynni hesi seinastu árin. Tí vísir kanningin hjá studentaskúlanæmingunum eisini, at búskapurin í útjæðaranum er blivin tættari knýttur at fiskivinnuni, enn hann hevur verið og eisini tættari enn hann er í Suðurstreymoy. Men ein avleiðing av tí er eisini, at inntøknar í útjæðaranum eru nógv óstöðugari enn tær eru í Suðurstreymoy, tí gongdin í fiskivinnuni er upp og niður alla tíðina.

Tríggir høvuðsbólkar

Í yvirlitinum yvirav, eru tær ymsu vinnugreinirnar byttar sundur í tríggjar høvuðsbólkar:

1. vinna er: Fiskiskap-ur, landbúnaður, ali- og kryvjivirki og ráevnisvinna. Tvs, at talan er um vinnur, sum fáa síni ráevni beinleiðis úr náttúruni.

2. vinna er: Fiskaarbeiði, skipasmíð, smiðjar, bygging, framleiðsla annars og orkuveiting.

3. vinna er: Handil og umvæling, gisting og matstovur, sjóflutningur, flutningur annars, postur, fjarskifti, figging, trygging, vinnuligar tænastrur, húsarhaldstænastrur, almenn fyrisiting, undirvísing, heilsu- og almennaverkið og felagsskapir

Ótilskilað vinna er: Vinnur, sum eitt nú ikki eru ordiliga skrásettir í samskiptinum ímillum hagstovuna og lónarmyndugleikarnar á staðnum. Men hesi tøluni eru so smá, at tey hava lítlan og ongan týðning og tey broyta á ongan hátt heildarmyndina

allonin í Havn er triggjar ferðir so stór sum í Suðuroy og at næstan ongin tænastruvinna er úti um landið, takast við allar størsta varsemi.

Tí, sum sagt, eru lónirnar til nógv fólk í nógvum ymsum vinnunum kring landið, skrásettir sum lórnir, ið eru útgeldnar í Havn, sigur Hans Pauli Strøm, hagfrøðingur á Hagstovu.

Ein avtala í samgongu kann beina fyri heilum veiðihættum

Avtalan í samgonguni um at strika stuðulin til at endurnýggja fiskiflotan fyri, kann føra til álvarsliigar broytingar í fiskivinnuni, sigur Fiskimannafelagið

ÁKI BERTHOLDSEN

– Í síðsta enda kann avtalan ímillum samgonguflokkarnar føra til, at ávis fiskasløg als ikki verða fiskað.

Tað er Fiskimannafelag Fiskimannafelag, sum finst at avtaluni, sum herfyri varð gjørd ímillum teir tríggjar samgonguflokkarnar, fólka-flokkinn, sjálvstýrisflokkinn og Tjóðveldisflokkinn um stuðul til at endurnýggja fiskiflotan fyri.

Afturfyri at strika stuðulin, skal tað vera píra fritt at handla við fiskidøgum ímillum skipini í feskfiskafloktanum. Tó skuldi útróðrarflotin verða friðaður.

Á ársfundinum hjá fiskimannafelagnum Fiskimannafelagnum í Havn á ársins triðseinasta degi, segði Óli Jacobsen, formaður, at avtalan um at strika játtanina til at endurnýggja fiskiflotan fyri, kann fáa álvarsliigar avleiðingar fyri fiskiskapin.

Kann vera skilagott

Óli Jacobsen segði, at higarartil hava vit havt eitt ávist frælsi til at keypa og selja fiskidagar, men bara ímill-

Ársfundurin hjá Fiskimannafelagnum á ársins triðseinasta degi var væl mannaður. Á fundinum ávaraði felagsformaðurin ímóti at gera ræurnar til at keypa og selja fiskidagar, ov rúmar. Men hann vil hava størri frælsi til at virka fisk umborð á skipunum

um skipini í hvørjum bólkisær.

– Og tað kann saktans vera skilagott. Tí, eitt nú, má tað verða meiri lónandi at hava tvey skip við 300 fiskidøgum í part, heldur enn at hava trí skip við 200 fiskidøgum í part.

Hann sigur, at undantikið útróðrarflotan, eru tað tríggir høvuðsbólkar av skipum, sum fiska botnfisk, nevniliga partrolarar, djúpvatns-trolarar og línuskip.

Partrolararnir fiska fyrst og fremst upsa á teimum

innaru leiðunum.

Djúpvatnstrolarnir fiska fyrst og fremst kongafisk, svartkalva og blálongu, o.a., á ytru leiðunum.

Línuskipini fiska mest tosk og hýsu, men hava eiini vanligar vanligar fiskað ta brosmu og longu, sum fæst undir Føroyum.

Óli Jacobsen sigur, at hetta merkir, at skip hava mestsum lagt seg eftir hvør sínum øki á ein slíkan hátt, at øll fiskasløg verða skilagott trytt við einum hampiliga jøvnum trýstið á grunn-

arnar.

Einki mark

Óli Jacobsen sigur, at sum tað skilst, skal nú onki mark verða fyri, rættindunum at keypa og selja fiskidagar.

– Hetta merkir, at partrolarar kunnu eitt nú keypa rættindi frá línubátunum.

– Og tað merkir, at hvørki brosmar ella longan verða fiskað.

– Hetta merkir eisini, at línuskip kunnu keypa dagarnar hjá partrolarunum.

– Men hendir tað, verður

upsin ikki fiskaður, samstundis, sum trýstið økist á toskin.

– Tað kann eisini merkja, at djúpvatnstrolarar kunnu keypa partrolarar ella línuskip.

– Men hendir tað, verður kongafiskurin ikki fiskaður, samstundis sum trýstið á toskin, hýsuna og upsan, herðist.

Óli Jacobsen sigur, at vit hava longu fingið eina ábending um, avleiðingarnar av eini slæikari skipan.

– Herfyri gav landsstýrið

djúpvatnstrolarunum loyvi til at fiska tosk og hýsu á innaru leiðunum.

– Hetta hevur skapað virkjunum trupulleikar at røkja marknaðirnar fyri tann fiskin, sum vanligar verður fiskaður á djúpum vatni.

– Henda nýgja avtalan kann skapa heilt álvarsliigar broytingar í fiskivinnu-mynstrinum og kann í seinasta enda beina fyri heilum fiskihættum, segði Óli Jacobsen í ársfrágreiðing síni á ársfundinum hjá Fiskimannafelagnum.

Einki uttan lótar

Óli Jacobsen sigur, at tað er eitt lætt og einfalt sjónarmið at siga, at fiskivinnan skal ikki fáa nakran sum helst studning, hvørki til rakstur ella til endurnýgging.

– Men so einfaldur er veruleikin ikki, tí tørvurin er nevniliga ymiskur, sigur felagsformaðurin.

– Og tað er ongin ivi um, at tørvurin er størstur hjá feskfiskafloktanum undir Føroyum, sum vanligar hevur havt tey vánaligastu, figgarligu úrslitini.

Órsøkin til tað, er tann einfalda, at hesi skip eru noydd til at avreiða fiskin óvirkaðan, fyrst og fremst til virkni á landi. Hetta er heilt greitt meiri ólónandi enn at virka fiskin umborð.

– Og eingin kann vænta, at ein vinna, kann megna at endurnýggja seg sjálva, við eini slíkari avmarking.

Óli Jacobsen segði, at tá ið nú vinnan skuldi vera so fræls, sum tað týkist at hon skal vera, so eigur fiskivinnan eisini at vera veruliga fræls.

– Tí eiga reiðarar at sleppa at byggja skip, sum geva besta møguleika fyri einum figgarligum avkast.

– Og tí eiga bannið ímóti at virka fisk umborð á skipunum, at verða tikið av.

Óli Jacobsen sigur, at verður hetta ikki gjørt, er alt prát um at vinnan skal endurnýggja seg sjálva, einki uttan lótar.

Fiskimenn sera illa nøgdir við ALS

Fiskimenn bara betala til ALS, men fáa ov lítið aftur. Á ársfundinum hjá fiskimannafelagnum segði Óli Jacobsen, at tey vildu hava reglarnar broyttar

ein part lagt upp fyri, at tað var munur á starvsviðurskiðtunum hjá fiskimonnum og t.d. starvsmonnum.

– Hjá einum starvsmanni er stóan einföld: Antin hevur hann arbeiði, ella er hann arbeiðsleysur.

Hjá einum fiskimanni er stóðan øðrvísi, tí hann kann lættliga vera arbeiðsleysur í fleiri mánaðir, hóast hann hevur arbeiði.

Eitt nú kann tað henda, at skip liggja ein, ella fleiri mánaðir til ymsar umvælingar og sostatt fáa teir, sum eru knýttir at skipinum onga inntøku eina tíðina.

–Fyrr kundi ALS taka slík mál upp og játta fiskimonnum ein afturvirkandi ALS-stuðul, segði Óli Jacobsen.

Sostatt varð lagt upp fyri umstøðunum hjá fiskimonnum, tí hjá teimum ber

tað nú einaferð ikki til at siga 100%, nær teir eru arbeiðsleysir og, nær, teir ikki eru tað.

– Men seinast, lógin varð broytt, vórðu fiskimenn og starvsmenn kroystir saman undir somu reglu. Hetta hevur elvt fiskimonnum til nógvar trupulleikar, tí nú hendir tað seg javnan, at teir fáa ongan ALS stuðul, hóast teir eru arbeiðsleysir.

Óli Jacobsen sigur, at einasti møguleiki, teir nú hava fyri at sleppa í ALS skipanina, er við meiri ella minni veruligum uppsagnum, og tað kann ikki vera rætt, sigur hann.

Hann sigur, at tí hevur Fiskimannafelagið heitt á landsstýrið um at broyta reglarnar.

Annars kundi ein møguleiki verið at býtt ALS sundur.

Óli Jacobsen heldur, at tað er kanska ikki rimiligt, at skipanin við uppiskoytisveiting, sum eitt nú fólk á fiskavirkjum fáa, er ein arbeiðsloysiskipan.

Kanska skuldi tað heldur verið ein vinnuskipan, og kundi tað sama verið gjørt fyri fiskimenn, sum bæði eru, og ikki eru, arbeiðsleysir.

– Í øllum førum eiga hesi viðurskipti at verða tikið upp, so at vit fáa eina greiða skipan fyri fiskimenn, sigur Óli Jacobsen, sum eisini hevur skrivað landsstýrismanninum í arbeiðsmarknaðarmálum bæv við áheitan um at broyta ALS.